

§ 3. 1. Zysk przedsiębiorstwa w części pochodzącej z nadwyżek dochodów nad kosztami utrzymania budynków mieszkalnych podlega przekazaniu na fundusz bieżącego utrzymania budynków mieszkalnych.

2. Pozostała kwota zysku podlega podziałowi według zasad określonych w § 6 uchwały.

3. Do ustalenia wskaźnika rentowności (§ 6 ust. 2 pkt 2 uchwały) nie uwzględnia się działalności w zakresie administracji budynków mieszkalnych.

§ 4. Przedsiębiorstwo, poza funduszami określonymi w § 8 uchwały tworzy następujące fundusze:

- 1) fundusz remontów kapitalnych budynków mieszkalnych,
- 2) fundusz bieżącego utrzymania budynków mieszkalnych.

§ 5. 1. Fundusz remontów kapitalnych budynków mieszkalnych tworzy się z:

- 1) odpisów obciążających koszty eksploatacji budynków mieszkalnych w wysokości 10% dochodów z najmu lokali użytkowych,
- 2) wpływów z zakładów pracy, przeznaczonych na finansowanie remontów kapitalnych budynków mieszkalnych przejętych w administrację zleconą,
- 3) uzyskanych środków z funduszu szkód górniczych w związku ze szkodami wyrządzonymi w budynkach mieszkalnych,
- 4) dotacji budżetowej.

2. Środki funduszu remontów kapitalnych budynków mieszkalnych mogą być przejściowo uzupełniane pożyczkami z rachunku kaucji mieszkaniowych oraz kredytem bankowym.

§ 6. 1. Środki funduszu remontów kapitalnych budynków mieszkalnych przeznacza się na:

- 1) finansowanie nakładów na remonty kapitalne budynków mieszkalnych,
- 2) pokrycie kosztów rozbioru budynków mieszkalnych, pozostających w zarządzie i administracji przedsiębiorstwa,
- 3) spłatę pożyczek udzielonych z rachunku kaucji mieszkaniowych oraz kredytów bankowych wraz z odsetkami.

2. Środki funduszu remontów kapitalnych budynków mieszkalnych nie mogą być przeznaczone na finansowanie nakładów na remonty kapitalne innych środków trwałych przedsiębiorstwa. Niewykorzystane w ciągu roku sprawozdawczego środki przechodzą na lata następne.

§ 7. Środki funduszu, o którym mowa w § 4 pkt 2, przeznacza się na pokrycie kosztów bieżącego utrzymania budynków mieszkalnych w roku następnym po roku sprawozdawczym. Jeżeli potrzeby w tym zakresie są w danym przedsiębiorstwie całkowicie zaspokojone dochodami z najmu lokali, środki tego funduszu mogą być przejęte przez zjednoczenie z przeznaczeniem na pokrycie kosztów utrzymania budynków mieszkalnych w innych przedsiębiorstwach lub zakładach budżetowych prowadzących działalność w zakresie gospodarki mieszkaniowej.

§ 8. Przedsiębiorstwo nie dokonuje odpisów amortyzacyjnych od budynków mieszkalnych. Od pozostałych środków trwałych, w tym również budynków użytkowych — dokonuje odpisów amortyzacyjnych na ogólnych zasadach.

§ 9. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1972 r.

Minister Finansów: J. Trendota

404

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 22 grudnia 1971 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie sprzedaży zagranicznych środków płatniczych na cele prywatnego pobytu za granicą.

Na podstawie art. 10 ust. 1 pkt 1 ustawy dewizowej z dnia 28 marca 1952 r. (Dz. U. Nr 21, poz. 133) zarządza się, co następuje:

§ 1. W § 1 zarządzenia Ministra Finansów z dnia 19 grudnia 1968 r. w sprawie sprzedaży zagranicznych środków płatniczych na cele prywatnego pobytu za granicą (Monitor

Polski z 1968 r. Nr 54, poz. 389 i z 1971 r. Nr 16, poz. 115 oraz Nr 32, poz. 204) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) 30% równowartości zakupywanych zagranicznych środków płatniczych krajów, z którymi Polska rozlicza się w rublach”.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1972 r.

Minister Finansów: w z. M. Krzak

405

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 23 grudnia 1971 r.

w sprawie składek za obowiązkowe ubezpieczenia komunikacyjne osób fizycznych i jednostek gospodarki nie uspołecznionej.

Na podstawie § 1 i § 8 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 29 grudnia 1961 r. w sprawie sposobu ustalania taryf i poboru składek za obowiązkowe ubezpieczenia majątkowe i osobowe (Dz. U. z 1962 r. Nr 3, poz. 6, z 1965 r. Nr 7, poz. 36 i z 1967 r. Nr 6, poz. 22) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Składkę roczną za prowadzone przez Państwowy Zakład Ubezpieczeń obowiązkowe ubezpieczenia następstw nieszczęśliwych wypadków i odpowiedzialności cywilnej z ruchu pojazdów samochodowych należących do osób fizycznych i jednostek gospodarki nie uspołecznionej ustala się w następującej wysokości: